

άνιδεος επίθ. σύνηθ. *άνιδεος* Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ.
Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ οὐσ. *ιδέα*.

1) Ὁ μὴ ἔχων ιδέαν, γνῶσιν περὶ τινος, ὁ μὴ γνω-
ρίζων τι σύνηθ. : *Αὐτὸς εἶναι ὅλως διόλου άνίδεος σύνηθ.*
**Ηταν άνίδεος τῆς κλεψιάς ποῦ τοῦ γινόταν Λεξ. Δημητρ.*
|| Παροιμ. *Ὁ στραβὸς κι ὁ άνίδεος εἶν' ἓνα πράμα* Πελοπν.
(Πάτρ.) Συνών. *ἀνήξερος* 1. 2) Ὁ ἄπειρος τοῦ κόσμου,
ἀνύποπτος Χίος κ. ἀ. — *ΑΔρίβας ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ.*
81 : *Ἡ καρούλλα άνίδεη ἔκατσεν κοντά της Χίος* || Ποίημ.

*Νά 'μαι σὰν ἡχος πλάι σου, σὰ φῶς μέσ' 'ς τὴν ἐσπέρα,
ἓνα παιδί άνίδεο ποῦ παίζει μὲ τὸ χῶμα*

ΑΔρίβας ἐνθ' άν. Συνών. *ιδ.* ἐν λ. *ἀνήξερος* 1 β.

***άνιδρα** ἐπίρρ. *άνιδρα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνιδρος < ἀρχ. άνίδρωσ.*

Χωρὶς νὰ ιδρώσῃ τις, ἀκόπως : **Ακοπα κι άνιδρα παίρ-
νεις σὺν διακόσιες δραχμὲς καὶ κακοφάνηκέ σου κιόλας :*

άνιδρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) — *ΜΜαλακάσ.* ἐν
Ἀνθολογ. *Η' Αποστολίδ.* 215 *άνεδρουντε Τσακων.*

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιδρωτος.*

1) Ὁ μὴ ιδρώσας ἢ ὁ μὴ ιδρώνων ἐνθ' άν. : *Άνιδρω-
τοι 'λοτόμοι ΜΜαλακάσ.* ἐνθ' άν. 2) Ὁ μὴ ὑποστάς
κόπους ἐν τῷ βίῳ του Τσακων. 3) Νωθρός, ὀκνηρός
Τσακων. Συνών. *τεμπέλης.*

άνιδωτος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 66

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ιδωτός < εἶδα.*

Ὁ μὴ βλεπόμενος : **Ηρθε ἡ ἀνεμοσσημὴ μὲ τοῦμπανα
καὶ γκαίδες κ' ἔστησε χορὸ μ' άνίδωτες νεράιδες.*

άνιερος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.) κ. ἀ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιερος.*

Ὁ μὴ ἔχων ἱερὸν οὐδὲ ὄσιον, βέβηλος ἐνθ' άν. :
Παππᾶς άνιερος Μάν.

άνίκανος ἐπίθ. λόγ. κοιν. *άνικανους* βόρ. ιδιώμ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνίκανος.*

1) Ὁ μὴ ἔχων τὴν ἱκανότητα, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ
κάμῃ τι, ἀνεπιτήδειος πρὸς ἐργασίαν : *Άνίκανος ἄνθρωπος.*
**Ηδεῖνα εἶναι άνίκανη γυναῖκα καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ζήσει. Κορίτσι
- παιδί άνίκανο.* 2) Ὁ πάσχων ἀπὸ φυσικὴν ἀνικανότητα
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν συζυγικῶν καθηκόντων.

άνίκητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. *άνικετος* Πόντ. (Τραπ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνίκητος.*

Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ νικηθῇ, ἀήττητος : Ποίημ.

**Εσύ 'σαι ἀλάθευτη θεὰ κι άνίκητη παρθένα,*

ἐσὺ καὶ δὲ γεννήθηκες ἀπὸ κοιλὰ μητέρας

ΚΠαλαμ. Ὑμν. Ἀθην. 2 41.

άνισα ἐπίρρ. Πόντ. (Χαλδ.) — *Λεξ. Δεξ.* Ἐλευθερουδ. *Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άνισος.* Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Κατὰ τρόπον ἄνισον, ἀνίσως ἐνθ' άν. : **Εμοίρᾶσεν τὸ
φρεῖν ἄνισα Χαλδ.*

άνισαχτος ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) *άνισαχος* Πόντ. (Κε-
ρασ. Ὁφ. Τραπ.) *άνισαος* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ίσαχτός < ισάζω,
δι' ὃ ιδ. σιάζω.*

1) Ὁ μὴ εὐθύς ἢ ὀμαλός, ἀνώμαλος, ἐπὶ πραγμάτων
ἐνθ' άν. : *Άνισαχος δρόμος.* **Άνισαγον ῥάμμα (νῆμα) Κερασ.*
*Χαοῦ τὸ ξύλο άνισαγο ἐν' (χαοῦ = τοῦτο) Ὁφ. Τὸ στρῶμα
άνισαγον ἐν' Τραπ. Συνών. άνίσωτος.* 2) Ὁ μὴ διευ-
θετῶν τὴν ἐνδυμασίαν αὐτοῦ, ἀτημέλητος ἐνθ' άν. : **Ανί-
σαχος ἄνθρωπος εἶσαι Τραπ. Συνών. ἀσυνόρθωτος.*

άνισόρροπος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνισσόρροπος.*

Ὁ παρουσιάζων ἐλαττωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχι-
κῶν δυνάμεων, ὁ μὴ ἔχων λογικὸν εἰρμόν τῶν σκέψεων :
**Ανισόρροπος ἄνθρωπος. *Ανισόρροπη γυναῖκα.*

άνισος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ. ἀ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνισος.*

1) Ὁ μὴ ἴσος πρὸς ἄλλον, διάφορος Πόντ. (Χαλδ.) :
Δύο κομμάτια παντί' ἄνισα. 2) Ὁ ἔχων ἀνώμαλον τὴν
ἐπιφάνειαν λόγ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) :
**Ανισος δρόμος πολλαχ. Τὸ χῶμαν ἄνισον ἐν' Τραπ.*

***άνισσάριστος** ἐπίθ. *άισσάριστος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ίσσαριστός
< ισσάρω < Ἰταλ. issare.*

Ὁ μήπω ἀναρτηθεὶς, ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων :
**Αισσάριστος εἶν' ἀκόμα ὁ χοῖρος μας.*

άνιστόρημα τό, ἀμάρτ. *ἀναστόρεμαν* Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ*, παρ' ὁ καὶ *ἀναστορῶ.*

Ἀναπόλησις γεγονότων τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

άνιστόρητος ἐπίθ. Κάλυμν. — *ΚΠασαγιάνν. Μοσχ.* 33
— *Λεξ. Δεξ.* Ἐλευθερουδ. *Δημητρ.* *ἀνεστόρητος* Θήρ.
Κάλυμν. *ἀνεστόρετος* Θήρ. *άνιστόριστος* ΚΠαλαμ. *Τρι-
σεύγ.* 49 καὶ *Πολιτ. μοναξ.* 2 94.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιστόρητος.* Ὁ τύπ. *άνιστόριστος*
ἐκ τοῦ *άνιστορίζω* παρὰ τὸ *άνιστορῶ.*

1) Ἀνεκδιήγητος Θήρ. — *ΚΠασαγιάνν.* ἐνθ' άν. *ΚΠα-
λαμ.* ἐνθ' άν. — *Λεξ. Δεξ.* Ἐλευθερουδ. *Δημητρ.* : *Άνιστό-
ρητος καημὸς Λεξ. Δημητρ. Άνιστόρητα παθήματα αὐτόθ.*
Πλούτη άνιστόρητα καὶ ἀφάνταστα ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' άν.
Λαχτάρες άνιστόριστες ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 49 — *Ποίημ.*

**Εσὺ μὲ τ' άνιστόρητα τὰ κάλλη*

ποῦ εἶσαι ὅλη προσευχὴ κι ὅλη ἓνας νοῦς

ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 2 94. 11) Ὁ μὴ τυχὼν μερίμνης
Κάλυμν. : **Ηφῆκα don ἀνεστόρητο. Κάουσαν τὰ ζὰ ἀνεστόρητα*
οὐλὴ δὴν ἡμέρα. Συνών. ἀλάτρευτος 1. 111) Ἀμόρ-
φωτος, ἀγροῖκος Κάλυμν. β) Βλάξ, μωρὸς Κάλυμν.
Συνών. *ιδ.* ἐν λ. *ἀνάποδος* A 5 δ.

***άνιστορίδι** τό, *ἀνεστορίδι* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδι.

Ἐνθύμιον : *Μὰ εἶδ' ἀνεστορίδι 'ναι πάλι τοῦτονά ;*

άνιστορῶ Δαρδαν. Θήρ. Ἰκαρ. Νάξ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.)
Πόντ. (Κερασ. κ. ἀ.) Χίος (Καρδάμ.) — *Γ' Επαχτίτ.* ἐν Προπυλ.
1,229 ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 84 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 35
ΜΠαπανικολ. ἐν Ἀνθολ. *Η' Αποστολίδ.* 380 — *Λεξ. Μπριγκ.*
Ἐλευθερουδ. Βλαστ. Δημητρ. *ἀν'στορῶ* Πάρ. (Λεῦκ.)
ἀν'στορῶ Θράκ. (Αἶν.) Λέσβ. *άνιστουράου* Ἡπ. (Χουλιαρ.)
ἀναστορῶ Ἡπ. Κάμπ. Δ. Κρήτ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) *ἀναστουράου* Ἡπ.
(Ζαγόρ. Ζίτσ.) *ἀνεστορῶ* Ἀμοργ. Ἀστυπ. Θήρ. Κάλυμν.
Κίμωλ. Α. Κρήτ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. (Ἀνω Ποταμ. Ἀπύ-
ρανθ. Καλόξ. Φιλότ.) Νίσυρ. Σέριφ. *άνιστουρῶ* Λέσβ.
Σάμ. *ἀνεστερῶ* Νίσυρ. *άνιστορίζω* ΣΣκίτη Νύχτ. πρω-
τομαγ. 52 *ἀναστορίζω* Δ. Κρήτ. *ἀνεστορίζω* Κρήτ. (Βιάνν.
κ. ἀ.) *'νιστορῶ* Ρόδ. *'ναστορῶ* Κῶς Ρόδ. Σύμ. *'νεστορῶ*
Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Σάμ. Τῆλ. *'νεστορίζω* Νίσυρ.
Ρόδ. Μέσ. *άνιστοροῦμαι* Κάμπ. Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Χίος
ἀναστοροῦμαι Ἀντικύθ. Ἀστυπ. *ἀναστοροῦμαι* Κρήτ.

